

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ

REVISTĂ PERIODICĂ ECLESIASTICĂ

A

SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

ACTE OFICIALE

SUMARELE ȘEDINȚELOR SFÂNTULUI SINOD.

Ședința din 31 Mai 1912.

Ședința se deschide la ora 10 dim. sub președenția I. P. S. Mitropolit Primat D. D. Konon.

Se citește apelul nominal al P.P. S.S. Membri. Prezenți 15, în concediu 1.

Se citește sumarul ședinței precedente.

P. S. Arh. Vartolomei Bacaoanu, observă, că cuvântarea P. S. Sale privitoare la cererea de grațiere a preoților caterisiți Ioan Brătescu și Preda Ionescu din com. Ulești, jud. Dâmbovița nefiind prinsă bine, va da P. S. Sa un rezumat, care să înlocuiască partea aceasta din sumar.

P. S. Arh. Meletie Constanțeanu zice: Fiindcă P. S. Arh. Vartolomei Bacaoanul a cerut să se rectifice în sumar cuvântarea P. S. Sale relativă la chestia de grațiere a celor doi preoți caterisiți vechi, de oarece P. S. Sa a arătat după cum este și drept și necontestat, cum că Sf. Sinod în primul rând are competența de a grația pe acei doi preoți de pedeapsa caterisirii și tot atunci P. S. Episcop Nifon al Dunării de jos a expus așa de clar, de lămurit și de frumos această chestiune și eu am spus că mă unesc în totul cu cele zise de P. S. Sa. Acum eu rog pe Sf. Sinod, fiindcă chestia aceasta a rămas tot nelămurită, să dea un vot, dacă Sf. Sinod grațiază sau nu pe acei

două preoți și a nu lăsa chestia grațierii lor asupra I. P. S. Kiriarih, care a declarat că-i este greu să ia asupra răspunderea grațierii lor.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte. În ședința trecută am arătat că s'au prezentat două păreri în lungile și importante discuțiuni, care s'au făcut în această chestiune. Unii dintre P.P. S.S. Membri au fost de părere că Sf. Sinod să i grațieze, iar alții au fost de părere ca să fie recomandați la clemența și milostivirea P. S. Kiriarih. Eu am arătat că e greu să se pronunțe Kiriarihul adecă eu însu-mi asupra ridicării unor vechi caterisiri rămase definitive, dar Sf. Sinod fiind autoritatea cea mai înaltă bisericască din țara noastră, în care se află ca membru și Kiriarihul acelor preoți caterisiți, eu cred că poate, în virtutea suveranității sale duhovnicești și pastorești, să-și ia numai asupra sa întreagă răspunderea morală înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor și să grațieze dacă crede de cuviință, pe acei doi preoți vechi caterisiți. Astfel fiind, rog și eu din nou pe Sf. Sinod să binevoiască a da un vot hotărîtor, adică da sau ba și dacă în totul sau în parte să fie ridicată acea caterisire, pentruca să se limpezească bine această chestiune. Așa dar pun la vot: Dacă Sf. Sinod admite să fie grațiați de către el însuși preoții Ioan Brătescu și Preda Ionescu de pedeapsa caterisirii și a li se da voie să slujească cele ale preoției, afară de Sf. Liturghie și celelalte sfinte Taine.

Se admite în unanimitate.

P. S. Arh. Sofronie Craioveanu, roagă pe Sf. Sinod să dea o urmare chestiunii privitoare la înființarea locurilor de Arhieriei titulari la bisericile ale căror testamente ctitoricești prevăd să aibă și un Arhereu, pe care l-au și avut, după cum se vede din documentele vechi, până când eforturile respective au redus postul de Arhereu pe cale bugetară.

I. P. S. Mitropolit Primat Președinte, zice că dacă Sf. Sinod îl autorizează va face convenitele demersuri ca Kiriarih al Eparhiei Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, pentru a se reînființa posturile de Arhieriei la toate acele biserici ale căror acte ctitoricești prevăd să aibă și un Arhereu. Cu aceasta se va putea veni și în ajutorul P.P. S.S. Arhieriei

titulari, fără locuri anumite, și este totodată foarte necesar serviciul acestor P.P. S.S. Arhieri la bisericile principale pentru podoaba cultului Sf. noastre Biserici și satisfacerea evlaviei ctitorilor și a poporului bine credincios.

P. S. Arh. Meletie Constanțeanu. Mă unesc și eu cu cele zise de I. P. S. Președinte și P. S. Arh. Sofronie Craioveanu de a se face mijlocire stăruitoare la eforturile respective ca să se respecte și să se îndeplinească voința fericitorilor ctitori, cari au prevăzut în testamente să aibă bisericile înzestrate de ei cu averi suficiente pe lângă celalalt personal bisericesc și câte un Arhiereu pentru frumusețea și podoaba Bisericii și pentru pomenirea de Arhiereu anuală la sfințele slujbe Dumnezești a fericitorilor ctitori.

P. S. Episcop Callist al Argeșului zice: Aici în București fără multă cercetare se știe că au fost Arhieri la biserică Crețulescu până la 1876; asemenea la bisericile Colțea și Icoana; iar biserică Domnița Bălașa și Sf. Spiridon nou au Arhiereu și în prezent, prevăzut în bugetul eforturilor respective. Roagă și P. S. Sa pe I. P. S. Mitropolit Primat Președinte să facă convenitele mijlociri la eforturile respective pentru a se respecta voința testamentară a fericitorilor ctitori, cari au lăsat însemnate averi, pentru întreținerea în cea mai bună stare a cultului și personalului acestor biserici principale, așa că epitropiile respective nu pot să aibă nici un motiv de a nu reinfința loastele posturi de Arhieri pe care le au redus prin abatere dela voința ctitorilor prevăzută în actele lor testamentare.

I. P. S. Mitropolit Primat Președinte zice, că între bisericile cari au avut din vechime Arhieri și dintre care unele îl au și astăzi, putem număra și din lași trei biserici. 1) La Mitropolie mai din vechime totdeauna a fost un Arhiereu titular pentru servicii. 2) La biserică St. Spiridon după testamnt a fost și există până astăzi. 3) La Sf. Monastire Golia (și Sfinții Trei-Ierarhi) au fost câte un Arhiereu alternativ, care toți aceștia completează șirul vechei tradiții despre Arhieri titulari cu titluri însă date de Patriarhie până la actuala serie de titulari recunoscuți prin legea dela 1872 cu titlurile oraselor principale din eparhiile țării etc. renunțându-se la titlurile străine.

P. S. Episcop Ghinadie al Râmnicului zice: Chestia a-

ceasta și lectura hrisoavelor ctitorești făcută de P. S. Arhiereu Sofronie Craioveanu în ședința trecută, din care se vede că au fost Arhierei și la biserica Colțea până la 1877, are o însemnătate foarte mare. Și eu știu că Arhiereul Teodorit, care m'a hirotontit diacon și preot pe seama bisericii «Azilul Elena Doamna» la anul 1877, eră Arhiereu la biserica Colțea, unde slujea Duminicile și Sărbătorile și unde răposatul Doctor general Davila a înființat un cor de fete din elevele Azilului. Eforia spitalelor a redus postul de Arhiereu din budget, probabil pentru motive de economii. E dureros că se caută a se face economii tot dela biserică în dauna testamentelor hotărîtoare. Sunt multe legate prevăzute în hrisoavele ctitorești care trebuiesc respectate, pentru că într'însele se cuprinde voința ctitorilor, cari au lăsat averile lor pentru îndeplinirea tuturor acelor legate. P. S. Sa conchide că se unește cu I. P. S. Mitropolit Primat Președinte și cu Prea Sfințiții cari au vorbit mai înainte în această chestie, ca să se facă cvenita mijlocire la toate eforiile pentru reînființarea prin budget a postului de Arhiereu la biserica Colțea și la toate celelalte biserici care au în testamentele ctitoricești prevăzut să aibă Arhiereu.

Punându-se la vot propunerea de a se face mijlocire la toate eforiile pentru reînființarea postului de Arhiereu la bisericile din București și Iași, precum Colțea, Crețulescu și celelalte câte vor mai fi în asemenea condițiuni, adică la care din actele ctitorești se dovedește că au avut Arhierei din vechime.—Se admite în unanimitate.—Ședința se suspendă pentru cinci minute.

La redeschidere D nul Ministru intră în sala de ședință.

P. S. Episcop Teodosie al Romanului citește raportul comisiunei de petițiuni privitor la suplicele înaintate de P. S. Gherasim Safirin, fost Episcop al Romanului, prin care cere a se reveni asupra sentinței dată de Sf. Sinod la 24 Iunie 1911.

P. S. Arhiereu Sofronie Craioveanu citește, ca membru al comisiunei de petițiuni, opiniunea separată a P. S. Sale ca minoritate, relativă la aceeași chestiune. Apoi P. S. Sa zice: Ași fi fost și eu de opiniunea majorității, dacă s'ar fi convenit a se trece pur și simplu la ordinea zilei, dar

pentru că nu s'a putut conveni astfel, P. S. Sa și-a rezervat dreptul de a și face opinie separată.

P. S. Episcop Teodosie al Romanului zice: N'are dreptate P. S. Arhiereu Sofronie Craioveanu. Noi ne-am înțeles totdeauna timp de trei ani de zile de când lucrăm împreună în această comisiune, ca să se studieze de aproape fiecare chestiune, dar raportul să se facă de unul din membrii comisiunii, pe care'l semnează și ceilalți membri ai ei, fiind solidari cu toți asupra celor cuprinse în fiecare raport. Așa am crezut că și în această chestiune nu se va produce nici o notă discordantă. Aceea ce zice P. S. Arhiereu Sofronie Craioveanu, că ar fi convenit dacă s'ar fi conchis a se trece la ordinea zilei, aceasta se află în raportul comisiunii, cu adăogirea pe care majoritatea comisiunii a crezut-o necesară de a se trece în raport «că «pe cât timp va stă în Capitală P. S. fost Episcop al Romanului, nu va încetă de a face agitațiuni și deci e mai «bine și conform cu canoanele să stea într'o monastire; «altfel probabil că nu va fi liniște în Biserică.» Dacă P. S. Arhiereu Sofronie Craioveanu a făcut opinie separată, aceasta îl privește pe P. S. Sa față de votul pe care l-a dat când a iscălit împreună cu toți ceilalți membri ai Sf. Sinod hotărîrea dată la 24 Iunie 1911. Opinia de acum separată a P. S. Saie nu e întemeiată pe Sf. canoane, deci dară trebue a fi respinsă, și pentru motivul pentru că face notă discordantă în această chestie, în care Sf. Sinod s'a pronunțat deja în unanimitate. Pentru aceste considerațiuni P. S. Episcop Teodosie raportorul roagă pe Sf. Sinod să primească concluziunile raportului.

D-nul Ministru C. C. Arion. Afacerea cererii de revizuire a judecăței lostului Episcop al Romanului e o afacere exclusiv de competența Sf. Sinod. Eu am constatat că Sf. Sinod a readus pacea în Biserică. În ce mă privește pe mine ca Ministru, cred și declar că voi luă orice măsuri se va crede necesare pentru menținerea păcii și a bunei ordine în Biserică și în Stat și cred că aceasta o va face ori și care alt Ministru în locul meu. Dacă se va găsi vre un membru care să încerce a turbură iarăși pacea, aceasta nu o va putea tolera nici Sf. Sinod, nici guvernul ori carele ar fi. Să se știe de toți aceasta. Se va

pedepsi cu cea mai mare severitate ori cine ar îndrăzni să readucă iar timpurile de turburare. Această declarație sunt convins că va găsi un puternic echi în Prea Sfințiile Voastre. În ce mă privește pe mine ca Ministru nu sunt în contra concluziunii raportului cetit de către P. S. Episcop Teodosie, dar Guvernul nu este dator să execute decât o decizie sau o sentință a Sf. Sinod. Partea ultimă din concluziunea raportului, ca să se ia măsuri de a nu mai fi tolerat să stea în Capitală fostul Episcop al Romanului și a fi trimis la o Monastire—aceasta e un deziderat—și întru cât fostul Episcop nu va turbura ordinea publică, cred că nu va trebui să se ia astfel de măsuri. Dreptul său este de a stă ori unde în țară ca ori care cetățean. Mai bine ar fi dat uitării, a nu ne mai ocupa de această chestie deja rezolvită și aceasta chiar în interesul fostului Episcop pentru a nu i se agrava situația. De aceea repet, cred că e mai bine să'l lăsăm să și ia răsplata dela Dumnezeu. Numai în cazul că nu se va liniști și va turbura ordinea publică atunci s'ar putea lua măsuri întemeiate pe Sf. canoane.

Aceasta cred că e linia de purtare cea mai bună și corectă ca el să fie lăsat în voia Domnului, de aceea propun să se treacă pur și simplu la ordinea zilei.

P. S. Arhiereu Sofronie Craioveanu declară încă odată că ar fi fost de opiniunea majorității membrilor comisiunii, dacă se trecea pur și simplu la ordinea zilei.

I. P. S. Mitropolit Primat Președinte, zice că luând act de declarația P. S. Arhiereu Sofronie și numai partea întâiu a concluziunii raportului fiind ezeutorie, această parte a doua trebuie privită în adevăr numai ca un deziderat, carele va fi și trecut ca în parentej; și de unde ar urmă ca P. S. Arhiereu Sofronie ne mai contrazicându-se cu votul său din anul trecut, va cedă în totul și se va uni cu toți cei ce vor vota partea întâiu a concluziunii raportului comisiunii noastre. Deci cu această dorință înalt P. S. Sa punând la vot opiniunea minorității comisiunii, exprimată de P. S. Arhiereu Sofronie Craioveanu, care conchide «că este de părere ca Sf. Sinod să ia în cercetare cererile de revizuire ale judecăței P. S. Gherasim, iar în cazul în care noua judecată i-ar fi favorabilă, să ceară

dela P. S. Gerasimu să aducă pentru liniștea Sf. noastre Biserici jertfa necesară»,—se respinge în unanimitate, afară de unu.

După care punându-se la vot partea I a concluziunii raportului majorității comisiunii, care este: »ca Sf. Sinod să treacă la ordinea zilei», se admite în unanimitate, afară de unu; subînțelegându-se în acelaș timp că partea a doua adică: «că I. P. S. Președinte să mijlocească la Guvern de a se luă cuvenitele măsuri ca P. S. Arhiepiscopul Gherasim Safirin să se ducă la una din Mănăstirile din țară spre a se stabili, fiindu-i interzis de a mai stă în Capitală»;—aceasta rămâne ca un simplu deziderat al majorității comisiunii.

După acestea punându-se la vot propunerea D-lui Ministru «de a se trece pur și simplu la ordinea zilei». Se admite în unanimitate.

I. P. S. Președinte declară că s'au terminat toate lucrările sesiunii actuale, afară de câteva raporturi, care rămân în studiul comisiunilor respective pentru sesiunea viitoare, anunțând totodată că după închiderea actualei sesiuni, în curând se va reîncepe cu continuarea lucrărilor de revizuirea Bibliei, V. T. etc.

D-nul Ministru Arion, luând act de acest vot al Sf. Sinod, citește Mesagiul Regal de închiderea sesiunii.

Ședința se ridică la ora 12¹/₄.

Președinte, *Konon Mitropolit Primat.*

Secretar, *Nifon al Dmăreii de Jos.*

SESIUNEA DE TOAMNĂ A SFÂNTULUI SINOD.

Ședința din 22 Octomvrie 1912.

Sesiunea de toamnă a Sfântului Sinod s'a deschis în ziua de 22 Octomvrie 1912, cu solemnitatea obicinuită.

La ora 10 dimineața s'a oficiat cuvenitul Te-Deum în Catedrala Sfintei Mitropolii, la care au asistat P.P. S.S. Membri ai Sf. Sinod și D-nul Ministru al Cultelor și Instrucțiunii d. C. G. Disescu.

La ora 10 $\frac{1}{2}$ s'a săvârșit sfințirea apei în sala cea mare dela intrarea noului Palat al Sf. Sinod, după care P.P. S.S. Membri și d. Ministru trecând în sala de ședință a Sf. Sinod, D nul Ministru dă cetire următorului Mesagiu Regal pentru deschiderea sesiunii de toamnă a Sf. Sinod:

Prea Sfințiți Părinți,

Sfântul Sinod al Sfintei Biserici Autocefale Ortodoxe Române fiind convocat cu Decretul Nostru No. 4417 pe ziua de 22 Octombrie

Eu declar deschisă sesiunea ordinară de toamnă a acestui Sf. Sinod.

Dat în Castelul Peleş la 22 Octombrie 1912.

CAROL.

Ministrul Cultelor și Instrucțiunii
C. G. DISSESCU.

No. 4446.

I. P. S. Mitropolit Primat, D. D. Konon, Președinte, declară că în virtutea Mesagiului Regal, cetit de către d. Ministru, sesiunea de toamnă a Sf. Sinod este deschisă.

P. S. Episcop al Argeșului, dă cetire apelului nominal. Prezenți 13, în concediu 3,

P. S. Episcop al Dunărei de Jos, citește sumarul ultimei ședințe din sesiunea de primăvară a. c.

I. P. S. Mitropolit Primat. Cere cineva cuvântul asupra sumarului?

P. S. Arh. Sofronie. Am cerut cuvântul ca să se înțeleagă bine că eu am rămas cu opiniunea mea separată.

I. P. S. Mitropolit Primat. Așa e scris.

Se pune la vot sumarul și se admite.

Se procede la alegerea P.P. S.S. Secretari ai biuroului și se aleg prin aclamațiune aceiaș P.P. S.S. cari au fost și în sesiunea trecută, adică P.P. S.S. Episcopi al Dunărei de Jos și al Argeșului.

Se procede la alegerea comisiunii de petițiuni.

P. S. Episcop Teodosie al Romanului. I. P. S. Stăpâne, în sesiunea trecută am fost în comisiunea de petițiuni și fiindcă acum sunt ocupat cu strămutarea în casa care o am.

Vă rog a face să fie dispensat de a mai fi ales în acea comisiune.

Se pune la vot și nu votează nimeni pentru.

P. S. Episcop Nifon al Dunărei de Jos. Secretar. I. P. S. Stăpâne și P.P. S.S. frați, Vă mulțumim cu recunoștință de încrederea ce ne-ați acordat și în această sesiune și Vă asigurăm că vom căuta să corespundem dorințelor și așteptărilor P.P. S.S. Voastre, în calitate de secretari ai biuroului.

Se procedează la alegerea celorlalte comisii.

Voci: Să rămână aceleași.

P. S. Episcop al Dunărei de Jos. La comisiunea de petițiuni vin cele mai multe lucrări, și cum fratele nostru P. S. Nicodim este bolnav și probabil că nu va putea veni în întreaga această sesiune, eu socotesc că, fără să-l excludem de la cinstea de membru, să-l suplinească în această comisiune altcineva.

I. P. S. Pimen, Mitropolit al Moldovei. Suplinire nu se poate.

P. S. Episcop al Dunărei de Jos. Atunci să se aleagă un altul numai pe timpul acestei sesiuni, pentru că comisiunea să fie completă.

Voci: Să fie P. S. Arh. Bartolomeu.

I. P. S. Mitropolit Primat. Atunci această comisiune se compune din P.P. S.S. Lor Teodosie Episcopul Romanului, Arh. Sofronie și Arh. Bartolomeu.

Se pune la vot prin aclamare și se admite.

În comisiunea pentru cercetarea manualelor de învățământ religios se aleg prin aclamare aceiași P.P. S.S. Membri, cari au fost și în sesiunea trecută anume: P. P. S. S. Arhieriei Teofil Ploșteanu, Vartolomei Bacăoanu și Antim Botoșeneanu.

În comisiunea pentru cercetarea manualelor de muzică bisericească se aleg asemenea prin aclamare aceiași P.P. S.S. Membri cari au fost și în sesiunea trecută, anume: P.P. S.S. Episcopi al Buzăului și al Dunărei de Jos și P. S. Arh. Evghenie Piteșteanu.

În comisiunea pentru cărțile de ritual se aleg tot prin aclamare aceiași P.P. S.S. Membri cari au fost și în sesiunea trecută anume: P.P. S.S. Arh. Valerian Râmniceanu, Meletie Constanțeanu și Sofronie Craioveanu.

P. S. Episcop Callist al Argeşului, Secretar, citeşte următoarele comunicări:

Telegrama *P. S. Nicodim al Huşilor* prin care comunică că fiind tot suferind, roagă a i se acordă concediu până la însănătoşare.

Se acordă concediul cerut.

Adresa *Minist. Cultelor—Adm. Cassei Bisericii*—prin care comunică că, Regulamentul pentru zugrăvirea bisericilor s'a promulgat prin Înaltul Decret Regal No. 4316 din 11 Octombrie a. c.

Idem a aceluiaş *Minister* prin care comunică, că în urma avizelor date de Sf. Sinod şi în conformitate cu art. 6 al. K. din legea de organizare a Cassei Bisericii, a numit pe ziua de 1 Iunie a. c. pe d. D. G. Boroianu, profesor la Facultatea de Teologie, membru redactor al Revistei «Biserica Ortodoxă Română» în locul devenit vacant prin demisia *P. S. Arh. Callistrat*. În acelaş timp a acceptat şi recomandarea făcută pentru *P. S. Arh. Teofil Ploeşteanu* şi va lua măsuri a se prevedea în bugetul viitor diurnă *P. S. Sale*.—Se ia act.

Idem a Sf. Mitropolii a Moldovei şi Sucevei, cu care înaintează dosarele cu actele privitoare la cererea de tundere în monahism a fraţilor: *Teodor Bobârcă*, *Vasile D. Malău*, *Costache T. a Onofresei* şi *Dimitrie Trofin* din Sf. M-re *Secu*; *Vasile T. Cojocariu* din schitul *Boureni*, jud. *Suceava* şi a surorilor: *Margareta Elena Gh. Nestor*, *Maria Gh. Zugrăvescu*, *Elena Malău* şi *Ecaterina C. Savinescu* din Sf. M-re *Văratecu*; precum şi pentru recunoaşterea tunderii în monahism, săvârşită în caz de boală, a fratelui *Ioniţa Genes* din Sf. M-re *Horaiţa* şi a surorilor *Maria Gheorghiu*, *Ecaterina Diamandi* din Sf. M-re *Agapia* şi *Casandra Meza* din Sf. M-re *Văratec*.

Idem, a Sf. Episcopii a Râmnicului-Noul Severin, cu care înaintează dosarele cu actele privitoare la cerere de tundere în monahism a fratelui *Ştefan Ion Combii* şi *Dumitru I. N. Vâlceanu* din Schitul *Frăsinei*, precum şi pentru recunoaşterea călugăririi săvârşită în caz de boală a fratelui *Nicolae Popescu* din Sf. M-re *Tismana*, dându-i-se numele *Narcis*.

Idem, a Sf. Episcopii a Romanului, cu care înaintează

dosarele cu actele de călugărare a fraților Grigorie Tibiriac și Antonie Olteanu din sf. Schit Măgura Ocnei și a surorii Ioana Zamfir Bucur din sf. Schit Giurgeni din jud. Roman.

Idem a Sf. Episcopii a Hușilor, cu care înaintează dosarele cu actele privitoare la cererea de tundere în monahism a surorilor: Panorița St. Parfeni, Rufina Dancu, Ecaterina Pasat, Maria Siminof, Maranda Mihai, Elena Crăescu, Stana Popa și Maria Median din sf. M-re Adam, județul Tutova.

Idem a Sf. Episcopii a Dunărci-de-Jos, cu care înaintează dosarele cu actele privitoare la cererea de tundere în monahism a fraților: Gherasim Munteanu, Constantin Dorneanu, Calin C. Pană, Gheorghie I. Darie, Marin Chiru și Manole Aldea din sf. M-re Cocos, Jud. Tulcea.

Idem a Sf. Episcopii a Argeșului, cu care înaintează dosarele cu actele privitoare la cererea de tundere în monahism a fraților: Nicolae P. Damaschin și Ioan N. Dumitrache din Sf. M-re Stănișoara, precum și pentru recunoașterea călugăriei săvârșită în caz de boală a sorei Eva Cercel din Sf. M-re Văleni, Jud. Argeș.

Idem a Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, cu care înaintează dos. No. 40/912 cu actele monahilor Hariton Titiriga și Gavriil Panțu, aflători în prezent în Sf. M-re Cernica, cari nu sunt călugăriți în țară ci în Sf. Munte al Athosului, spre a se hotări asupra recunoașterii călugăriei lor, potrivit art. 12 din regulamentul pentru disciplina monahală.

Idem a aceleași Sf. Mitropolii, cu care înaintează suplica înreg. la No. 1359/912 și un exemplar din «Statutele Asociațiunii Generale a Clerului Ortodox Român din România» spre a se rosti Sf. Sinod asupra acestei chestiuni.

Idem a Sf. Episcopii a Romanului, cu care înaintează 2 carnete cu icoana Sf. Voevozi aprobate a se vinde cu 30 bani una, ca ajutor la construirea bisericii din com. Topoloveni, jud. Muscel și raportul Revizorului ecclesiastic al Eparhiei Romanului, în copie No. 27/912., de constatarea vânzării neregulate a acelei icoane.

Raportul comisiei Consistoriului Superior Bisericesc pentru așezămintele Clericale relativ la numele noilor convertiți și primiți în sânul Sfintei noastre Biserici.

Petiția D-lui Gheorghe Nichita din comuna Dumbrăveni,

jud. Botoșani, cu care înaintează 4 foi calendar bisericesc ortodox pe anul 1913 și roagă a se cercetă și aproba.

Idem a Ec. Const. I. Cernescu, paroh în com. Sarai, Jud. Constanța, prin care roagă a se acorda preoților din Dobrogea, hirotoniți în baza legii clerului din 1893, să se poată transfera la orice parohie vacantă, din orice Eparchie.

Idem a fostului preot Pavel Morariu din com. Chetrești-Delești, Jud. Vaslui, prin care roagă a i se ridică pedeapsa caterisirii sau a se ordona o revizuire a procesului său, fiind caterisit de 25 de ani.

Acestea se trimet la comisiunea de petițiuni.

Adresa Sf. Mitropolii a Moldovei și Sucevei, prin care comunică, că prin Înaltul Decret Regal No. 3060 din 9 Iunie a. c. s'a aprobat ca parohia Buda din Jud. Suceava să se numească în viitor: *Budeni*, având reședința în satul Budeni, cu biserica parohială Sf. Dimitrie, iar Biserica Sf. Gheorghe din satul Buda devine filială; cătunul Turbata rămâne și mai departe alipit parohiei.

Idem a Sf. Episcopii a Hușilor, prin care comunică că prin Înaltul Decret Regal No. 3671 din 4 August a. c. s'a recunoscut deslăpirea cătunului Bogdănești cu biserica filială Sf. Nicolae, dela parohia Bozia, jud. Fălciu, și alăpirea lui la parohia Rânzești, jud. Tutova.

Idem a Sf. Episcopii a Hușilor, prin care face cunoscut că M. Sa Regele prin Înalt Decret Regal No. 2747 a. c. a recunoscut deslăpirea cătunului Bobești dela parohia Epureni, Jud. Fălciu și alăpirea lui la parohia Stroești, același județ.

Idem a Sf. Episcopii a Argeșului prin care face cunoscut că cu Decretul Regal No. 2868 a. c. s'a înființat parohia Silistea (Cacaleți) cu biserica parohială «Cuvioasa Parascheva» și «Sf. Nicolae», prin deslăpire dela parohia Cireșin, comuna Gruiu, jud. Argeș.

Idem a aceleiași Sf. Episcopii, prin care face cunoscut că cu Înaltul Decret No. 2466 a. c. s'a aprobat înființarea unei parohii cu avere proprie numită «Greci» în orașul Pittești, cu biserica parohială «Buna-Vestire», prin deslăpire dela parohia «Maica Precista din Coasta».

Idem a aceleiași Sf. Episcopii, prin care comunică că

prin Înaltul Decret Regal No. 2338 din 25 Iunie a. c. s'a recunoscut biserica cu hramul «Întâmpinarea Domnului» din parohia Bârseştii-Vlădeşti, comuna Bârseşti, jud. Argeş, ca parohială în locul bisericii cu hramul Sf. Nicolae, care rămâne filială.

Idem Direcţiunea Seminarului din Galaţi, cu care înaintează 10 exemplare din situaţia generală a Seminarului, Sf. Andrei din Galaţi, la finele anului şcolar 1911—1912 spre cunoştinţa P.P. S.S. Membri. De acestea se ia act.

Petiţia P. C. Iconom Ioan Mălăescu, profesor de Religie la Gimnaziul din Tg.-Jiu, cu care înaintează 17 exemplare din lucrările R. C. Sale, aprobate de Sf. Sinod; Istoria sfântă a V. şi N. Testament şi Explicarea Evangheliilor, pentru P.P. S.S. Membri şi bibliotecă. Se ia act şi se vor distribui P.P. S.S. Membri şi Bibliotecei.

Idem a Sf. Episcopiei a Râmnicului, prin care răspunde la adresa No. 204/912 că s'au luat cuvenitele măsuri împotriva preotului Miron Constantinescu dela parohia Crasna din Vale, jud. Gorj, care s'a recăsătorit în timpul din urmă cu forma civilă, dându-se în judecata Consistoriului Eparhial, care va judecă acest caz în tot complexul său, spre a se stabili toate responsabilităţile. Totodată comunică, că numitul preot a fost suspendat dela toată servirea preoţească. Se ia act şi se va aştepta până la terminarea procesului la Sf. Episcopie de Râmnic, cu care împreună se va înainta la comisiunea Sf. Sinod.

Raportul comisiunii Consistoriului Superior Bisericesc pentru cercetarea cărţilor didactice religioase relativ la manuscrisul intitulat «Istoria Bisericească» vol. II dela 1054 până azi, pentru clasa VI de Seminar, întocmit de D-nul N. Dobrescu, profesor la Facultatea de Teologie din Bucureşti.

Idem relativ la manuscrisul intitulat: «Istoria Bisericii Creştine» pentru cl. V secundară, întocmit de D-nii I. Mihălcescu şi N. Dobrescu, profesori la Facultatea de Teologie din Bucureşti.

Propunerea primită de Consistoriul Superior Bisericesc, relativă la sporirea orelor de curs pentru învăţământul religios în şcolile secundare.

Raportul comisiunii Consistoriului Superior Bisericesc,

relativ la propunerea de a se reînființa Seminariile Episcopiale. Acestea se trimit la comisiunea pentru cărțile de învățământ religios.

Petiția Preotului Ilie Popescu paroh com. Cusmiru, jud. Mehedinți, prin care roagă a se face o rugăciune pentru a se rosti de preot cu ocazia depunerii Jurământului la intrarea în funcțiune a diferiților funcționari ai Statului.

Raportul comisiunei Consistoriului Superior Bisericesc, pentru cercetarea cărților de ritual relativ la îmbunătățirile ce trebuie să se aducă cărțicei de rugăciuni «Pâine spre ființă». Se trimete la comisiunea pentru cărțile de ritual.

Petiția D-lui Mihail I. Chiriță, profesor de Muzică la școala de cântăreți a Sf. Episcopii de Argeș cu care înaintează un manuscris, intitulat: Muzica Occidentală (Vocală), curs teoretic-practic, întocmit pentru școlile de cântăreți în conformitate cu programa și regulamentul Sf. Sinod, publicate în Monitorul Oficial din 1911 și roagă a se cercetă și aprobă.

Idem a D-lui Dimitrie C. Popescu, cântăreț la Biserica Sf. Ilie și maestru de Muzica Bisericească la școala de cântăreți din Craiova, cu care înaintează un manuscris de cântări bisericești pe psaltichie, intitulat: «Grădina Muzicală» și roagă a se cercetă și aprobă.

Idem a Societății «Ioan Cucuzel» a cântăreților bisericești, prin care se plâng în contra Societății «Macarie» și roagă a se interveni la Primărie să le cedeze un loc viran pentru a-și construi un local propriu și totodată roagă a i se încuviința ca în școala de cântăreți pe care o are societatea să poată să urmeze cursurile și toți aceia cari din cauza vârstei și a ocupațiilor lor zilnice n'ar putea fi admiși în școala de pe lângă Sf. Mitropolie.

Se trimit la comisiunea pentru cercetarea manualelor de cântări bisericești.

Idem a D-nei Calipso D. Simionescu, cu consimțământul soțului său Diaconul Dn. Simionescu dela biserica Talpalari din Iași, prin care oferă în mod cu totul gratuit Sf. Sinod, reprezentat prin I. P. S. Mitropolit Primat D.D. Dr. Konon Arămescu Donici, dreptul său de rețipărire a cărților de psaltichie: Anastasimatarul, Idiomele și

Doxastarul ale defunctului său moș Dimitriță Suceveanu, însă într'o singură ediție, rezervându și dreptul de retipărire asupra edițiilor următoare. Înaintează pentru aceasta o declarație legalizată de Tribunalul Iași No. 2669 Sept. 4 și o atestație ca moștenitoare a numitului psalt legalizată de același Tribunal No. 13642 Sept. 4/912. Se trimite la comisiunea de cântări bisericești, care în legătură cu actele de aci pomenite va studia cazul, va conchide pentru primirea donațiunei și va opina pentru numărul exemplarelor complectei edițiuni oferită din aceste trei cărți.

I. P. S. Pimen Mitropolitul Moldovei, arată că P. S. Arhiereu Antim Botoșeneanu fiind ocupat la Iași, roagă a i se acordă concediu pentru astăzi.

P. S. Ghenadie Episcop al Râmnicului roagă a se acordă concediu și P. S. Arhiereu Calistrat Bârlădeanu, care nu este tocmai bine cu sănătatea.

Se acordă concediile cerute.

I. P. S. Mitropolitul Primat. S'a cetit o comunicare prin care diaconul Dimitrie Simionescu și soția sa Calipso din Iași, oferă Sf. Sinod toate cărțile tipărite de Protopsaltul Dimitriță Suceveanu. Vă amintiți că am avut însemnate discuțiuni în sesiunile trecute în privința retipării tuturor cărților de cântări bisericești, trebuind a le adună pe toate într'o bibliotecă, care să fie aici la Sf. Sinod și care cărți retipărite în edițiune oficială a Sf. Sinod, să formeze «biblioteca clasică a cântărilor bisericești române», după care să se inspire toți cei ce se vor mai ocupa în viitor cu astfel de lucrări. După discuțiunile urmate atunci, la care a contribuit foarte mult P. S. Nifon al Dunărei de Jos, ca un protopsalt specialist s'a admis părerea ce o expusei. Când s'a ajuns la cărțile protopsaltului Dimitriță Suceveanu, s'a zis că de oarece cântările lui fusese aprobate în trecut să se considere această aprobare ca bună și pe viitor, rămânând ca familia să și le tipărească cu spesele ei proprii. Când însă am comunicat familiei lui Suceveanu deciziunea aceasta a Sf. Sinod, mi-a răspuns mie personal că nu are mijloace bănești spre a putea face această costisitoare ediție. Iară venind mai pe urmă iarăși această chestiune la Sf. Sinod și spre a nu se da loc la niscai pretenții grele de suportat pe viitor, s'a decis ca,

chestiunea acestor cărți să mai rămână în suspensiune până când se va obține de la familia moștenitoare acte de cesiunea dreptului în regulă.

Am comunicat lucrul acesta familiei și acum dânsa ne-a răspuns prin acte în regulă, atât mie personal, cât și Sf. Sinod cum că cedează ediția tuturor cărților Suceveanu în proprietatea Sf. Sinod, spre a le tipări în orice număr va găsi de cuviință, fără nici o pretențiune, rezervându-și însă dreptul asupra edițiilor următoare. Toate cărțile acestea sunt: Anastasimatarul, Irmologhionul, Idiomelarul, Doxastariu, cele trebuincioase pentru priveghere și o serie de alte cântări liturgice tipărite în asociație cu răposatul Arh. Nectarie Frimu etc.

Eu deci, ca anume însărcinat în chestiune, rog pe Sf. Sinod să primească aceste cărți sub protecția sa și să se tipărească cu celelalte cărți de cântări, formând astfel biblioteca vechilor cântăreți bisericești, așa după cum a hotărât Sf. Sinod de mai înainte.

P. S. Nifon, Episcop al Dunărei de Jos. I. P. Sfințite, am auzit cu multă mulțumire sufletească comunicarea prin care Onor. Ministerul Cultelor, după dorința I. P. S. Voastre, a binevoit să obțină cuvenitul Decret Regal, pentru aprobarea și promulgarea regulamentului votat de Sf. Sinod acum câțiva ani, relativ la zugrăvirea bisericilor. Eră și timpul I. P. Sfințite ca să se promulge acest regulament, pentrucă cu pictura bisericilor făcea fiecare aceea ce vrea; și noi mulțumim I. P. S. Voastre, de acest rezultat îmbucurător.

Profit acum de prezența d-lui Ministru pentru a i face o rugăciune:

Nu toată lumea, Domnule Ministru, citește Monitorul Oficial în care s'a promulgat acest regulament și V'asî rugă să binevoiți a dispune ca fie la Tipografia Cărților Bisericești, fie la Monitorul Oficial, acest regulament să fie publicat în broșuri mititele, spre a-l putea avea toți la îndemână și să-l dăm diferiților pictori și poate chiar și parohilor, ca să știe când au nevoie de a reînvi o pictură, ce a gândit Sf. Sinod cu privire la pictura bisericești noastre; căci multe picturi foarte frumoase, vechi și demne de păstrat se mutilează; ori li se dă un lustru, ori se a-

coperă cu alte vopsele, și astfel pierdem o sumă de tablouri de artă, care ne arată trecutul nostru și arta veche Românească.

De aceea cred că d. Ministru va binevoi să ia act cu bunavoința care-l caracteriză, de această dorință a noastră și să publice acest regulament în câteva mii de exemplare. Acestea aveam de zis și mulțumesc anticipat d-lui Ministru de bunavoința ce ne-o va arăta.

I. P. S. Mitropolitul Primat. Am făcut mai dinainte cererea aceasta și sper că d. Ministru va lua act de ea.

P. S. Arh. Sofronie. I. P. S. Stăpâne, a fost vorba despre redactorii dela revista Biserica Ortodoxă Română. Eram preot paroh, când citeam cu drag celece ziceă în Sf. Sinod repausatul Episcop Melchisedec, care numiă «Tipografia și Revista» cele două fiice ale Sf. Sinod. Erau pe acele timpuri la Revistă numai doi sau trei redactori, membri ai Sf. Sinod, ale căror articole și astăzi când le citește cinevă face mare plăcere și sunt foarte mult folositoare oricărui cleric, căci erau foarte bine scrise. De atunci încoace lucrurile au degenerat și a mai rămas uzul și norma stabilite în privința redactării revistei Sf. Sinod.

Până în sesiunea trecută mai eră acolo, la revistă, unul singur din membrii Sf. Sinod, P. S. Arh. Calistrat, acum nu mai este nici P. S. Sa, așa că astăzi nu mai este în Comitetul redactar al revistei nici un reprezentant al Sf. Sinod. Au venit d-nii dela Cassa Bisericii și pe vrute pe nevrute ș'au făcut loc să intre acolo. A intrat d. Mangăru, a intrat mai apoi d. Boroianu, au mai venit alți trei redactori. În timpul din urmă d. Boroianu, ca să nu-și piardă locul și a pus chiar suplinitor ca și cum acest loc l-ar fi luat cu examen, ar fi avut oarecare drepturi asupra lui. Este oare drept ca Sf. Sinod, să nu-și aibă nici un reprezentant acolo? Acestea am avut de zis.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei. Am cerut cuvântul întâiu, ca să comunic Sf. Sinod că P. S. Vicar Antim, fiind reținut la Iași și-a cerut concediu și Vă rog să i se acorde acest concediu.

P. S. Episcop al Râmnicului. Profit de această ocaziune. Sunt autorizat de P. S. Callistrat Bărlădeanu ca să Vă rog pe P.P. S.S. Voastre spre a i se acordă concediu

pe ziua de astăzi, fiind bolnav. Se admit amândouă cererile.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei. Cunoașteți că sfânta noastră Biserică are chemarea de a contribui și lucra pentru binele omenirii. Acest bine îl desăvârșește prin realizarea mântuirii sufletești, asigurând viața fericită dincolo de această viață pământească; de asemenea ea năzuiește la atingerea fericirii cât este posibil în această lume. În realizarea acestui ideal al vieții creștinești Biserica întâmpină o mulțime de greutăți, unele mai mari, altele și mai mari, numite păcate de tot felul, care se desăvârșesc în crime.

La noi, dela o vreme patimele de orice soi s'au înmulțit, s'au ridicat și se ridică cu cea mai mare semetie. Criminalitatea s'a ridicat sus și crime se săvârșesc zi după zi. Mulțimea crimelor dovedesc slăbirea vieții religioase, care atrage după sineși slăbirea a bunelor moravuri, care erau niște podoabe pentru viața strămoșilor noștri. N'am să vă vorbesc despre criminalitate, ca partea psihologică omenescă, căci aceasta e partea omului de specialitate.

Dar oricum am privi chestia, una să știe că noi toți cu preoțimea noastră suntem doftorii sufletești ai poporului pe care-l păstorim. Și dacă așa e, atunci datori suntem să ne mișcăm, când vedem că în țara noastră criminalitatea și-a luat un avânt așa de puternic în cât îngrijeste pe toți oamenii de bine. Ceeace m'a decis de a veni azi cu această chestiune aici în Sf. Sinod este faptul sălbatec, care s'a petrecut ieri dimineață în orașul Bârlad. Stroe Beloescu, unul dintre venerabilii noștri bătrâni, care prin muncă cinstită și prin economie, începând cu profesoratul, a ajuns ca să facă biserici, să facă școli și alte așezăminte de binefacere de tot felul și în țară și la frații de peste Carpați. Intre alte fapte vrednice de toată lauda a ridicat chipul lui Cuza-Vodă, între biserică și școala făcute de el la o proprietate a sa din județ. Aceste fapte probează că a avut un suflet, un suflet înalt și o inimă mare pentru legea și neamul nostru. Ei bine, acest om a fost omorât, iar soția lui torturată până aproape de moarte împreună cu servitorii lor. Pare că am fi în o țară atât de înapoiată, în cât nu suntem siguri de viață, de avere și

de cinste. Cu regretul cel mai mare trebuie să spun aceasta.

Acest venerabil bătrân, Stroe Beloescu, eră unul dintre fruntașii vieții noastre românești, de aceea am fost foarte adânc zguduit sufletește și turburat de moartea lui, atât de sălbatec pricinuită de criminali. Nu judec pe Stroe Beloescu din punctul de vedere al credințelor lui politice, căci nu acestea trebuie să ne călăuzească aici în aprecierea omului, ci din punctul de vedere al calităților lui cele înalte sufletești și patriotice, care sunt cam puțini la noi. În fața acestei morți crude cu care s'a sfârșit din viață un om așa de bun, mi-am zis: Oare lumea noastră creștină, credincioșii noștri auzind de sfârșitul unui mare făcător de bine ca Stroe Beloescu, creștin adevărat; nu numai cu credința, ci și cu fapta; să aibă un sfârșit groaznic, un sfârșit sălbatec, năprasnic ca într'o țară necreștină, nu cumva lumea să ajungă să se îndoiască că creștinul cel bun nu are parte de un sfârșit creștinesc, așa cum lăgăduiește sf. noastră Biserică? Iată pentruce, cum am zis că este datoria noastră, a doftorilor sufletești ai poporului; chemați să dăm doftorii acolo unde este nevoie de ale da pentru îndoelile și ranele sufletești. Toți ne îngrijim de starea morală a poporului nostru și suntem datori a face această sfântă datorie. Noi Ierarhi fruntași ai Bisericii avem cu deosebire îndatorirea aceasta și cu noi împreună datori sunt preoții în cercul păstoriților lor. În țara aceea, unde faptele cele rele și criminalitatea se ridică așa de sus și la așa mare număr, de sigur că cea dintâi datorie e a Bisericii de a se îngriji și lucră fiecare slujbaș al ei—mare și mic—ca să pună prag acestei rele stări sufletești a poporului ce păstorum. În aceasta stă plinirea datoriei păstorului. Zilele trecute se vorbea aici despre înființarea unor posturi de predicatori, cari să meargă din sat în sat să propoveduiască cuvântul Domnului nostru Iisus Hristos, ca poporul să meargă pe calea cea bună, care e temeliea vieții creștine. Să lumineze sufletele și să îndemne ca prin muncă cinstită și prin economie să trăiască orice om, iar nu prin furt care duce la crimă.

La noi, viciile și patimele s'au înmulțit, scumpetea traiului s'a ridicat și poporul nefiind pregătit nici sufletește nici economicește pentru nevoile zilei, mulți târați

de patimi și împinși de nevoe, ajung a fi hoți și a termina criminali. Cine să îndrumeze poporul pe calea lui minii, pregătindu-l spre bine și ferindu-l de rău, decât noi și preoții noștri. M'am pogorit în întunecimele temnițelor și am văzut tineri români, fii ai poporului nostru cari făptuind hoții și crime, mucezesă între zidurile celor umede ale temnițelor. Cu durere am constatat că procentul cel mai mare de criminali îl dă poporul nostru și cauza principală e beția și furtul. Să căutăm să ne îndeplinim datoria de păstori. Să ne pogorim în fundul temnițelor căutând oile cele pierdute și prin povețe să le întoarcem din calea păcatului. Acolo în temniță sunt bolnavii noștri, să-i lecuim, să ne ducem în celulele lor umede și ca într'un spital de bolnavi sufletești, să-i vindecăm.

Prea Sfințiți Părinți, desigur că a fost neașteptată această comunicare a mea, dar eram dator să o fac, căci mă doare sufletul când mă gândesc, că unuia din cei mai buni creștini de ai noștri i-a fost dat să aibă un sfârșit atât de groaznic, pricinuit de criminali. Cred că ca un act de mângâere pentru bunii noștri creștini și în deosebi pentru familia lui Stroe Beleoscu, trebuie să plece de la noi deaci din Sf. Sinod, dela noi toți. Beloescu ne-a dat sprijinul său, de un foarte bun creștin și român; zidind biserici și școale pentru luminarea poporului; de aceea cred că e bine să delegăm pe P. S. Episcop al Hușilor, Nicodim, care deși nu e de față între noi, fiind în concediu, totuși cred că va lua parte la înmormântare, ca P. S. Sa să arate îndureratei familii, că noi toți împărtășim durerea față de nenorocirea ce încearcă prin sfârșitul lui Stroe Beleoscu într'un mod așa de sălbatec și necreștinesc. Această grijă a noastră am siguranța că va îndulci amărăciunea nu numai a familiei lui Beloescu, dar multe suflete creștinești vor fi mângâiate de fapta noastră și vindecându-se de neîncredere în răsplata ce pare că n'ar fi avut loc pentru bunul creștin Beloescu, vor fi și întărite și mângâiate; iară noi ne facem datoria.

I. P. S. Mitropolitul Primat. Ca complectare a celor zise de I. P. S. Mitropolitul Moldovei, țiu să dau oarecare la murire în această tristă împrejurare. Profesorul Stroe Beleoscu eră un mare stâlp al creștinilor și al cetățenilor din

Bârlad și din toate părțile. Mărinimos, generos, nerisipitor, binefăcător în toate părțile, a făcut câteva biserici, dintre care una mare și frumoasă într'un sat aproape de Bârlad, numit Grivița, sat înființat de el însuși, cu care biserică a cheltuit aproape o sută de mii de lei, lângă care a făcut o școală mare punând între ele și statuia lui Cuza-Vodă, cea întâiu făcută la țărani, cu ateliere de lucru manual pentru țărani, a făcut apoi o altă școală mare cu șase secțiuni și cu atelier de lucru manual în satul Palermul de lângă Bârlad pe al cărui nume grecesc proiectase a-l schimba cu altul românesc. A restituit radical biserică de pe moșia lui, Tălășmanii, aflătoare la gura tunelului către Galați. A adunat material să facă și o mare biserică din nou tot în acel sat. A făcut în Bârlad o casă mare unde să fie o bibliotecă publică și o sală largă unde să se intrunească cetățenii bârlădeni, căreia i-a dat numele de «*Casa Națională*», și care l-a costat peste o sută de mii de lei, oșebit de bibliotecă însemnată pusă acolo, pe care «*Casa Națională*», a inaugurat-o cu mare solemnitate în cursul verei aceștia. Mai sunt și alte lucruri de binefacere, datorite d-lui și d-nei Beloescu, pentru care au și fost ambii decorați cu răsplata muncii pentru biserică, etc., căci în viață nu au trăit luxos și toate economiile ce au putut face, le-a întrebuițat numai la binefaceri. Nenorocirea însă care nu cruță, i s'a întâmplat cu toate aceste binefaceri ale lui.

Săptămâna trecută fusese la mine în Mitropolie, căci mi era rudă, oșebit de iubit prieten și cu o dispozițiune deosebit bună mi-a vorbit despre o mulțime de lucruri de pe timpurile Unirei etc., despre care nu-l mai auzisem în viață, cu atâta foc patriotic, lucru ce m'a făcut să-i spun: Stroe! Tu pare că nu faci a bine; la care el a răspuns: că mare era idealul, când prin unire s'a format actuala Românie. A plecat apoi acasă, s'a dus la moșia Tălășmanii, ca să și reguleze compturile cu obștea sătenilor, căroră le dăduse moșia în arendă; de unde reinturnându-se cu bine, și alaltăeri seara pe la opt, pe când ajuns de osteneala drumului se pregătea să se culce, de odată s'a pomenit în casă cu un număr de patru hoți mascați, care slobozind focuri de revolvere și repezindu-se i-a strâns de

gât și i-a legat pe amândoi soții, i-a torturat ca să spue cheile, a deschis lada de fier, a ridicat toți banii și giuvaericele aflate, apoi s'au întors în odaia unde erau dânsii și pe Beloescu legat cum eră, lovindu-l în cap, l-a ucis; iar pe dna, cum eră legată, crezând-o moartă de frică, a lăsat-o leșinată la pământ. Osebit că mai înainte de a comite crimele de mai sus, hoții legase și ucisese pe amândoi servitorii, aflători în bucătăria din curtea caselor. Mai târziu s'a deșteptat doamna, cu vai nevoi s'a putut deslegă singură, a dat alarma, dar fiind noapte și casa cam izolată, iară slugile de jos moarte, nimeni nu a putut să-i deă vre-un ajutor. Astăzi după cum mi se scrie, în oraș este o emoțiune și o plângere generală. Toți se întrebă, cum se poate ca un atât de mare binefăcător tuturor, un om care a fost folositor tuturor, a cărui pungă și muncă eră la dispoziția oricărui făcând apel la dânsul, a cărui pricepere și știință eră pentru interesul general, cum se poate ca un astfel de om, cu familia sa, să fie ridicat din mijlocul societății într'un mod așa de barbar.

Pentru a asistă la înmormântare, am dat delegație P. S. Episcop de Huși, carele însă din nenorocire fiind cam bolnav, nu a putut să ia parte, după cum ne telegrafiază.

Este foarte dureros că se întâmplă asemenea fapte, dar din lipsa respectului moralei religioase în societatea noastră sunt multe lucruri rele; se fac multe omoruri, multe sinucideri, chiar ieri a venit la mine să dau autorizare de înmormântare pentru trei sinuciși, am refuzat autorizarea, căci nu voesc să transform preotul în cioclu și cine face asemenea fapte să știe că li se vor refuză onorurile înmormântării. Toate aceste fapte, pe lângă sinucideri și concubinagii, cari secătuesc familia și interesul social, trebuie să ne facă să ne gândim serios, care să fie cauza? Să fie oare Biserica vinovată? De sigur că nu, căci avem preoți luminați, cari își fac datoria; dar din nefericire este o stare de lucruri de așa natură, unde presa prin articole și broșuri nepermise, răspândește idei vătămătoare în popor care, a și dat naștere la o mulțime de secte eterodoxe, despre care până acum nu s'a pomenit în neamul Românesc. asemenea publicațiuni, fără nici o socoteală face școală rea, unde nu se ajunge la alt scop de cât de

a face rău; se publică în jurnale cu toate detaliile pasionante cum s'a ucis cineva, cum este concubinagiul, cum este tâlhăria, cum petrec criminaliștii în distracție și toate înlesnirile vieții și școala aceasta predispune pe mulți la tot felul de rele.

Este deci de nevoie ca din vreme să luăm măsuri cât mai urgent, căci starea aceasta de lucruri este foarte îngrijitoare pentru viitorul societății românești.

P. S. Episcop al Dunării de Jos. Profitând de această comunicare tristă ce a fost adusă la cunoștința Sf. Sinod de I. P. S. Mitropolitul Primat și I. P. S. Mitropolit al Moldovei, regretăm cu toții pe bunul român și piosul creștin Stroe Beloescu.

Cu această ocazie voi face în puține cuvinte o propunere Sf. Sinod. Imi aduc aminte câtă impresie a făcut, când în ziua de Paște, adică după trei zile dela instalarea mea ca Episcop, prima vizită ce am făcut, după eșirea din biserică, a fost la penitenciarul din Galați.

O voce: Foarte bine.

Mi-aduc aminte cum i am adus pe deținuți în stare să plângă, prin cuvintele ce le-am adresat și povețele ce le-am dat. De aceea îndrăznesc să rog pe d. Ministru, care știu că este dispus pentru lucruri bune și folositoare neamului nostru

Se fac la unele instituții multe cheltueli de prisos, iar la altele economii prea mari. Voesc să vorbesc de brava noastră armată și de penitenciare, unde se fac prea multe economii și unde pentru interesul social-moral și demnitatea statului ar trebui să se facă mai multe jertfe. Ne mirăm de statele vecine, care culeg la victorii cu atâta repeziciune și cu atâta îndrăsneală. De ce? Pentru că soldatul bulgar este crescut mult mai bine sub raportul religios de cât ai noștri. Se face la noi în armată o economie neexplicabilă, adică aceia de a se numi un preot pentru o întreagă garnizoană și acela își rezumă activitatea sa, în a primi jurământul soldaților și a stropi cu apă sfințită la începutul fiecărei luni. D. Tache Ionescu într'un interviu acordat nu de mult ziarului «Universul» a zis: că biserica Română prin legiuirile ce i s'a dat în timpurile din urmă s'a prea laicizat. Socotesc că a venit vremea ca Biserica

noastră să fie scoasă din starea de laicizare și să i se dea sprijinul și autoritatea ce i se cuvine. E nevoe zic ca pentru biserică și mai ales pentru armată—două instituțiuni primordiale—să se facă mai multe sacrificii, pentruca ele să corespundă dorințelor și așteptărilor scumpei noastre Patrii. E bine ca soldatul nostru să asculte dese ori un bun predicator, un cleric bine pregătit, și ca fiecare penetenciar să aibă câte un preot, care să fie obligat nu numai să boteze pe deținuți, ci să le țină 5, 6, conferințe pe lună, spre a-i abate dela calea cea rea.

Rugăciunea pe care vreau să o fac Sf. Sinod, este ca biuroul să binevoiască, să intervie pe lângă D-nul Ministru al Cultelor, care astăzi e de față, ca D-sa să sesizeze pe D-nii Miniștri dela Interne și Răsboi, pentruca Domniile lor să prevadă în viitorul buget preoți predicatori la fiecare regiment și la fiecare penetenciar, ca să nu ne pară rău mai târziu.

I. P. S. Mitropolitul Moldovei. In ordinea acestei chestiuni, care e însănătoșirea boalelor de care suferă poporul, comunic Sf. Sinod că, suntem pe cale de a înființa o școală de corecție, pentru copiii cu rele apucături, din care răsar criminalitățile. Ideia înființării acestei școale a fost dată de către cunoscutul profesor și pedagog D-nul C. Meissner din Iași, fost Secretar General la Ministerul Cultelor, care în deosebi s'a ocupat și a muncit întovărășit de alții, cari i au dat concursul, între care doamna Elena C. Meissner, soția D-lui Meissner, profesoare, a lucrat cu mult spor pentru înmulțirea fondului acestei societăți prin conferințe. Societatea în curând va înființa școale și cred că va da bune roade. Aș ruga pe D-nul Ministru ca să binevoiască a avea în vedere această școală acordându-i ajutor. Societatea are acum un capital de aproape șesezeci mii de lei și e recunoscută persoană morală.

D. Disescu Ministru Cultelor. Prea Sfințiților, chestiunea adusă în discuțiune, cu ocaziunea crimei comise, îmi dă prilejul ca să fac și eu declarațiunea: că inadevăr trebuiesc împedicate criminalitățile și că secolele au dreptate când în totdeauna au dat între alte reguli întemeiate și folositoare statului și Bisericii, tocmai disciplina sufletelor.

Prin urmare, fără a mă lăsa în multe reflexiuni, recunosc că influența cea mai salutară o are tot miniștrii bisericești, asupra acelor care în sufletele lor lipsite de educație, din mizerie sau din instincte rele, sunt împinși la crime. Pe acest teren chestiunea este cunoscută, n'aș avea nimic nou de adăugat. Neapărat, trebuie să se mărească prin subvenție posibilitatea ca această influență să se exercite în penitenciare. Profit și eu de această împrejurare pentru a vă vorbi despre o criminalitate lăaturalnică. Pericolul este și mai mare când se profită de însăși instituțiuni pentru a se periclita o societate, sub iluziunea, sub adăpostul unor idei nesănătoase. Mult timp s'a crezut la noi și poate altă dată cu drept cuvânt, că Biserica era expusă la isbânda propagandei catolice. Chestiunea aceasta nu m-a preocupat de acum, m a preocupat mai de mult, în cât nu ași voi să credeți, că în câteva zile am pretențiunea de a fi studiat lucrul și prin urmare cu ce competență—de câteva zile de Minister—ași putea să comunic intențiunile mele.

De mult m'a preocupat și sunt în măsură de a afirma că, pericolul real din partea Catholicismului nu există. Rog pe P.P. S.S. Voastre să ia act de această afirmare, că, nu există, și în momentul când ar exista, va fi de datoria fiecăruia ca să se agite; dar acest pericol neexistând, supravegherea trebuie dată în altă direcție. Este un alt pericol în Biserică, sunt creștinii—nu este o chestiune pe care o voiu desvolută,—care profită de ideea libertății credinței, pentru a răspândi nu numai idei greșite și periculoase, dar ar periclita prin isbânda lor temeliile Statului Român.

Neapărat Biserica și Credința la prima vedere, nu are nimic de comun cu armata și cunosc mari cugetători, cari și-au pus chestiunea de a ști: cum poate să binecuvinteze Biserica tocmai pe aceia cari au să facă acte de violență și de distrugere. De sigur că dânsii uită unul din cuvintele cele mai puternice puse în Evanghelie și care a dat prilejul P. S. Teofil, care a desvolut într'un articol al său cuvintele: «Dați Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu». Prin Cezar era poate adevăratul Cezar, adică comandantul armatei la o împrejurare oarecare, așa în cât întemeierea armatei se gă-

sește consacrată în oarecare măsură în textul Evangheliei. De altminterlea, cum omul nu are numai cap, ci are și brațe, este cu neputință de a concepe o Biserică, care nu ar fi apărată.

S'a răspândit Cultul așa zișilor «Advențiști»; ei confundă credința cu manifestarea și cu cultul ei. Constituția noastră garantează în mod absolut credința, adică faptele sufletești ale omului, dar manifestările acestei Credințe puse în practicarea unei dogme, este o chestiune de cult și el nu este absolut, este numai garantat de lege intru cât nu este ostil Statului. Prin urmare să se știe, de aci, din mijlocul P.P. S.S. Voastre, de acord cu mine, se răspândește și trebuie răspândită ideea, *că cultul într'un Stat îl permitem intru cât nu ne valămă.* Și rog pe P. S. Voastre ca în Parohii să deă ordine formale Protoereilor, Revizorilor și la trebuință și Procurorilor, ca să împedice pe aceia cari vor să aducă o atingere armatei noastre și să ceară desființarea ei. Iată ce aveam de complectat, lătu-ralnic cu ideea de criminalitate despre care s'a vorbit.

În cece privește personalul de redacție al Revistet Bisericii, mai dinainte și în Consistoriul Superior chiar, am exprimat ideea de protestare contra laicizării și, sub o formă, de, cam brutală, am zis că: Redingota nu trebuie să înlocuiască Sutana. Este de dorit ca în comitet să ia parte mai multe mădulare din acest Sf. Snod; am mers mai departe, sunt ani de zile de când plănuiam ca Revista să fie trecută aci. Nu cred că dezideratul acesta, în împrejurările actuale, ar putea fi realizat, ne găsim în fața unui fapt împlinit; D-nul Boroianu este deja numit. S'a dat o demisiune și se afirmă că P. S. Arhiepiscopul Callistrat a dat demisiunea în vederea numirii D-lui Drag. Demetrescu, dar în locul său s'a numit D-nul Boroianu. D-sa este un fiu al Bisericii, este un om care are iusuriri și carități și dacă l-ași fi găsit la Cassa Bisericii nu-l înlocuim; chestiunea noului administrator este pendinte și încă nu știu ce voi face; dar fiindcă D-nul Boroianu este la Revistă și funcționează acolo, să-i dăm deplina noastră aprobare, căci altfel ar fi ceva jignitor; din norocire s'a făcut o bună numire. Că P. S. Callistrat ar fi voit să se numească D-nul Drag. Demetrescu; de se numească așa fi

respectat acea numire, dar fiindcă este D-nul Boroianu numit, nu mă îndoiesc că P. S. Sa Arhiereul Sofronie, dacă n'ar fi să trateze o chestiune personală, n'ar fi decât mulțumit pentru alegerea D-lui Boroianu. Nu este așa? Așa în cât cu această chestiune, cred că rămânem cu toții mulțumiți, ca D-nul Boroianu să rămână în situațiunea sa. Dacă m'am amestecat în această chestiune este că în starea actuală avem și noi o parte de răspundere în această numire. Și suntem cu toții de acord ca la vacanța viitoare să figureze și din P. S. Voastre. De altfel ar fi și curios, ca o revistă militară să fie condusă numai de civili, și o revistă a Bisericii Române să fie condusă de membrii din afara Bisericii. Deși, aici, vedeți, D-nul Boroianu nu este tocmai un civil. D sa aparține facultății de Teologie, este un om în strânse raporturi cu Biserica. Dacă nu face parte chiar din Biserică, aceasta se datorește împrejurărilor. Sper însă că se va convinge că ar fi în interesul său, ca copiii să și-i îndrepteze spre Biserică. Mie mi-a dat Dumnezeu numai o fetiță, căci dacă așa fi avut un băiat, l-ași fi îndreptat spre această direcțiune.

În privința regulamentului pe care îl doriți, rog pe Dl. Dobrescu să ia act și să se facă numai decât. În acelaș timp ași rugă pe P. S. Voastre să mi se comunice pe cât se poate ordinea de zi și chestiunile mai importante la care trebuie să iau parte, căci am atâtea obligațiuni, trebuie să mă duc și la minister și la Consiliul de miniștri etc., în cât să fiu în curent cu lucrările P. S. Voastre.

P. S. Arhiereu Sofronie Craioveanu. Folosindu-mă de firea de față a D lui Ministru al Cultelor, respectuos fac următoarea întrebare: Între membrii redactori ai revistei «Biserica Ortodoxă Română» se află de mulți ani un pensionar, care primește 300 lei pe lună, tot cu rețineri. Aș face întrebarea: i se face rețineri acum pentru o nouă pensie?

D nul Disescu Ministrul Cultelor. Poate să fie acolo o recompensă a unei munci trecute. Dacă nu mă înșel este D-nul Erbiceanu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei. În urma comunicărei ce am făcut Sf. Sinod, am propus ca în semn de mângâiere pentru familia defunctului Beloescu, Sf. Sinod să

însărcineze pe P. S. Episcop de Huși, ca să exprime familiei, condoleanțele noastre ale tuturor, și binecuvântarea Sf. Sinod îndureratei familii și pomenire vecinică decedatului Beloescu.

I. P. S. Mitropolit Primat. Se ia act. Ne mai fiind nimic la ordinea zilei, ridic ședința și anunț pe cea viitoare Miercuri 24 c. la ora 9 dimineața.

Ședința se ridică la orele 12 și 10 m.

Președinte, *Konon Mitropolit Primat.*

Secretar, *Callist al Argeșului.*

* Ședința din 24 Octomvrie 1912.

Ședința se deschide la ora 10 dim. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

Se face apelul nominal. Prezenți 14, în concediu 2.

Se dă citire sumarului ședinței precedente.

Ne cerând nimeni cuvântul asupra sumarului, se pune la vot și se admite.

Domnul C. Disescu, Ministrul Cultelor. Înalt Prea Sfințite, am cerut cuvântul, mai întâiu pentru că mi s'a adus la cunoștință ieri, și am văzut și prin ziare, că P. S. Sa fostul Episcop de Roman, ar fi făcut din nou o cerere, pentru ca să se ia în cercetare plângerea sa, să se examineze dacă în totalitatea sa, a fost bine judecat.

Nu intru în amănuntele cererei; atât numai Vă rog și să vă pun în cunoștință, că dacă ar fi o asemenea cerere, ea n'ar putea decât să aibă una din următoarele soluțiuni: ori să se înlătore pur și simplu, ori dacă în ipoteza că ar vreă cineva să fie adusă aici, atunci să nu se cerceteze, ori în fine venind să se treacă la ordinea zilei, motivat sau nemotivat. Oricare din aceste soluțiuni ar fi, nu se poate refuză o discuțiune, ori cât de ușoară. Ei bine, eu cred că în împrejurările în care ne găsim nu este momentul ca să facem o discuție asupra acestei chestii, în orice sens ar fi.

Din vremea amintirilor, avem exemplul bizanțului care în preajma marilor evenimente, discutau chestiuni secundare, iar nu chestiuni care interesau viața Statului.

De aceea V'ași rugă, ca atunci când ar veni, dacă va veni o asemenea cerere să se lase la o parte deocamdată asemenea discuțiune, la alte timpuri, când vom crede momentul mai propice. Acum vom face așa.

Mi se pare că este destul patriotism în noi toți, ca în momentele actuale, când bani afectați pentru anumite destinații sunt oprți, când lăsăm lucrările de prin ministere ca să ne ocupăm de situațiunea actuală, eu cred că este o măsură bine venită, de a trece peste această chestiune. Dacă P. S. Sa vreă să facă o asemenea cerere, vreă să-și păstreze dreptul de a petiționă, eu nu fac o desaprobare, asta este o altă chestiune, dar încă odată, momentul nu este oportun. De aceea Vă rog să binevoiți a încuviința această dorință pe care o exprim, și pe care cred că o împărtășiți și Prea Sfinția Voastră.

Se pune la vot dorința exprimată de d. Ministru și se admite în unanimitate.

P. S. Arh. Sofronie Cratoveanu. Înalt Prea Sfințite, mă folosesc de prezența d-lui Ministru aici între noi spre a-i aduce aminte în Sf. Sinod, că aici în Capitală erau în trecut, acum vre'o 20 ani, Arhierii pe la mai multe biserici, cum d. ex. la Crețulescu, la Colțea, la Icoană și altele și dintre aceștia a mai rămas acum numai la Doamna Balașa și la Sf. Spiridon.

Eu am cetit în sesiunea trecută niște oarecare notițe privitoare la Așezămintele, la Instituțiunile unde figuiau a-ței Arhierii încă de acum 200 ani în trecut, cum de ex. pentru Eforia Spitalelor eră cu șederea la Spitalul Colțea. Nu știu ce s'a făcut cu ele, cu acele notițe ?

Dacă 'mi dați voie le voi mai ceti și acum, pentru ca să se vadă că acolo au fost Arhierii și cari au fost suprimați. Ba chiar și I. P. S. Voastră ați și dat mai multe lămuriri privitoare la această chestiune. Voesc ca să prospătez această chestiune, cu atâta mai mult cu cât știu că d. Ministru are toată dragostea de biserica noastră.

I. P. S. Mitropolit Primat. Am fost totdeauna pentru existența Arhierilor titulari, ca absolut necesari în biserica țarei noastre conform uzului și tradițiunei. Am găsit urme de vechi Arhierii titulari pe părintele Amfilochie Hotiniul, carele și are publicate trei opere însemnate pe

la finele secolului al XVIII-lea și alții. De aceea rog pe Teodor Arh. Sofronie să citească lista care este cunoscută, cu a daosul celor pe care altădată i-am arătat și eu și cu concluziunea că eu urmăresc ideea aceasta și am să fac o lucrare oficială ca să stabilesc așezarea Arhieriei titulare pe la bisericile unde au mai fost, după testamente, și după cum sunt urme de continuitate, până în zilele noastre.

P. S. Arh. Sofronie Craioveanu, dă cetire următorului comunicat privitor la Arhierie:

Notițe din care se vede că prin actul ctitoricesc a fost prevăzută un Arhieriu la Mănăstirea Colțea iar mai în urmă după instituirea eforiei, la Eforia Spitalelor Civile.

Intemeietorul Mănăstirii și spitalului Colțea este spătarul *Mihail Cantacuzino*, născut la 1650; rămânând orfan, a fost crescut cu mari îngrijiri de mama sa *Elena* fiica lui *Radu Șerban Basarab*, ginerile lui *Mihai Viteazul*.

Il găsim în calitate de Vel Spătar, ca comandant al trupelor românești la asediul *Vienei*, pe vremea domniei fratelui său *Șerban Cantacuzino*, în contra Turcilor.

Complotul urzit de boieri cu turcii, a făcut ca *Șerban Cantacuzino* să fie otrăvit, iar *Mihail Cantacuzino* surghiunit de marele Vizir la Mănăstirea *Sinaia* din Muntele *Horiv*, unde neîncetat se rugă lui Dumnezeu să-i ajute să scape de acest canon, legându-se ca la întoarcerea sa în patrie, să zidească locașuri de binefacere. Ni se spune că după moartea tatălui său s'a dus cu mama sa *Elena* pe la Sfintele Locuri între care și la *Sinaia* din muntele *Horiv*, unde fusese surghiunit.

Domnul *Xenopol* în Istoria Românilor (vol. IX pag. 26) ne spune că: de către Domnul *Nicolae Mavrocordat V.V.* Spătarul *Mihail Cantacuzino*, a fost predat Turcilor și gătit la *Adrianopol*. La moartea sa, anul 1716 a lăsat un fiu pe *Comisul Mihail Cantacuzino*, care a încetat din viață puțin după el, fără moștenitor—in linie bărbătească—cu patru fiice ale sale.

Dar unde este actul de fundațiune? El a existat, însă nici o copie n'a ajuns până la noi (pag. 16 Eforia Spitalelor

Civile din București, de d-nul Al. Gh. Galașescu) ca să putem ceti voința inuși a fondatorului.

Tot ceace ne-a rămas, și care reproduce aceeace Spătarul Mihail Cantacuzino a orânduit, este tomosul Prea Fericitului *Gavriil*, Patriarhul Constantinopolului din 1702, Octomvrie 18; și acela al lui *Samuil* Patriarhul Alexandriei, din anul 1715 Iunie 15, întărit și de *Crysant* Patriarhul Ierusalimului și a toată Palestina, cu următoarea cuprindere ¹⁾ în scurt:

† GAVRIIL

*Prin mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Constantinopolului
Noua Romă și Patriarh Ecumenic.*

1702 Octomvrie 11.

† Toate lucrurile neputând să rămână în aceeaș stare și parte din ele rămân astfel, iar parte se schimbă și se abat . . . și pentrucă și prea cinstitul și de prea bun neam boier, Domnul *Mihail Cantacuzino*, mare spătar al Măriei Sale Prințului Ungro-Vlahiei . . . întâmplându-ne la Adrianopol a declarat în plin Sinod că . . . a ridicat din temelie în Ungro Vlahia . . . o slântă și cinstită Monastire pe muntele de acolo numit Bucegi, pe care a numit-o Sinaia și bine a făcut ca să arate evlavia sa către Sfântul și de Dumnezeu umblatul munte Sinai . . . acelaș boier a mai clădit și o altă cinstită *mânăstirioară și biserică* cu hramul Sfinților Trei Ierarhi în București, pe locul numit *Coltzea* . . . pentru care a cerut dela Noi și cinstita incuviințare . . . deci scriem în puterea și stăpânirea Prea Sfântului Duh și declarăm în Sinod . . . că zisa sfântă monastire numită Sinaia din Bucegi. . . asemenea cealaltă biserică a Sfinților Trei Ierarhi, clădite din temelie . . . să se știe de toți că sunt libere . . . că nu sunt datoare să deă nici o para nici Mitropolitului local, nici vreunui alt om, *mulțumindu-se Arhiereul locului numai cu*

¹⁾ Imprumutăm aceste texte din lucrarea d-lui Al. G. Galașescu intitulată: *Eforia Spitalelor Civile din București*, pag. 17—46.

canonicul lui *Parastas* și necerând nimic din averea lor iar dacă vreodată fie prinț fie arhiepiscop ar cugeta să aducă pagubă cu mâna brațelor sale. Deci, spre dovedirea libertății poimenitelor sfinte locașuri, s'a dat lor acest act de întărire Patriarhicesc și Synodal scris pe pergament în anul 1702 în luna lui Octomvrie 18.

(ss) † *Gavriil*.

Prin mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Constantinopolului Noua Romă și Patriarh Ecumenic.

(ss) *Adrianopoleos*

Nicomidias, Methodie, Didimotihu Ioachim, Efesu Chalchidonas, Dercen.

† SAMUIL

Cu mila lui Dumnezeu Papa și Patriarh al marelui oraș Alexandria și judecător a toată lumea.

1715 Iunie 15.

Dumnezeu mare și prea înalt cel întru Sfânta Treime cântat... (după ce face apologia milosteniei și a iubirii de săraci până la pag. 28, începe) nu a cruțat aur și argint mult pentru sine, ci, în cuprinsul unei singure și aceeași împrejurări, în acest, de Dumnezeu păzit oraș *București*, pe locul numit al lui *Colțea*, cheltuind multă bogăție a ridicat felurite și minunate clădiri tari și încăpătoare adică *locașuri sfinte, spitahuri, case pentru hrana săracilor și spălării și școale pentru felurite învățături și de învățătura cântării* (va să zică aveă și școală de cântăreți) pe care acestea nimeni alt inzeștrându-le pe toate cu o prea bogată culegere de danii mișcătoare, și cu *odăjdii bisericești, arhievrești și preoțești*. toate însemnate și așternute lămurit și anume după feluri și lucruri, în altă deosebită carte pecetluită și întărită după toată temeinicia și siguranța cerută?!? (se vede trebuia că aceasta a fost actul de fundație (nota culegătorului).

A mai făcut către aceasta și orânduială cu toată scum-

parateea și venerită cu temeinicie cuprinzătoare despre *Arhiereu ce după vreme se află în numita Monastire* și despre preoți cari vor sluji în biserici ce sunt în număr de patru și anume: biserica cea mare cu hramul celor trei luminători ai pământului *Vasilie, Grigorie și Ioan*. Trei paraclise: unul cel despre miazănoapte al Cuvioasei Maicei Noastre Parascheva cea nouă, unde este și locuința și șederea *Arhiereului*; altul despre răsărit al tuturor Sfinților; și altul despre miazăzi al Sfinților doctori fără de arginți.

(De aci înainte urmează felurite reguli date în viitor și cuprinse în XXXII de capete din care culegem):

Cap. VIII (pag. 33) *Odăjdiile Arhierești* și cele preoțești destinate la biserica cea mare, pentru Duminici și Sărbători, precum și vasele de argint să se păstreze în camera cea pentru păstrarea sculelor.

Cap. XV. (pag. 37). Vroește și orânduiește prea slăvitul boier ctitor Mihail Cantacuzino ca să fie și *Arhiereu, care să locuiască înăuntru în Monastire, în locașul hotărât pentru Arhiereu*; și trei preoți, zilnic slujitori în biserica cea mare și un diacon și un eclesiarh și cântăreți. În paraclisul Sfintei Paraschevei un preot, asemenea în paraclisul tuturor Sfinților un preot, și în al Sfinților fără de argint un preot, și toți aceștia să fie preoți mireni, iar nici un ieromonah.

Cap. XVI. *Arhiereul cel după vreme, va fi dator cu'n toate duminicile și'n zilele de sărbători mari, să săvârșească Sfânta Liturghie în Biserica cea mare cu pompă Arhierească, și să pomenească numele ctitorilor, afară de zilele de praznice, când atunci trebuie să se afle împreună cu ceilalți în biserica Domnească, pentru adunările obștești, având împreună slujitori și pe cei trei preoți ai acesteiași biserici și pe diacon; către aceasta și în fiecare an să mai facă el câte un parastos în această biserică, spre pomenirea ctitorilor. Să nu aibă de loc voie a-și însuși nimic din odăjdiile Arhierești ale bisericii sau din cele preoțești sau din sculele sacre și în scurt, din toate lucrurile și daniile Sfintei Monastiri, fie mișcătoare sau nemișcătoare atât din cele închinale de către cei dintâiu ctitori, cât și din acelea ce se*